

være muligt at skabe en transiterende Handel af nogen Betydning, anse vi for lidet sandsynligt, da Vin er en Vare af saa zart Natur, at den kræver stadigt Tilsyn og Pasning under dertil egne Lagringsforhold, hvilke, i hvert Tilfælde hidtil, kun ere tilstede i den Handelens egne Oplagssteder. Ophævelsen af denne Ret begrundes af Regjeringen deri, at man frygter for, at den forhøjede Told kunde foranledige Misbrug af Retten; vi indse Nødvendigheden af denne Betragtning, men vi kunne ikke billige, at den Omstændighed, at der muligens kunde finde Misbrug Sted, skulde nødvendiggjøre Ophævelsen af bestaaende Forhold saaledes, at der derved grebes ødelæggende ind i en eksisterende legal Handel. Vi skjønne ikke rettere, end at det maa være Regjeringens Pligt ved sagkyndig Kontrol at sikke sig mod slige Misbrug, istedetfor at den foreslaar Bestemmelser, som ere stridende mod den frie Handels Principer.

Det er derfor med Betyrning, at vi have set Lovforslaget blive forelagt, og have vi tilladt os denne Henvendelse for at værge om vore Handelsinteresser, og om vi end kunne føle Opfordring til at fremsføre flere Bemærkninger i Anledning af de foreslaaede Bestemmelser, saa skulle vi indskrænke os til ved Siden af denne Hævdning af vore personlige Interesser at fremsføre nogle andre Bemærkninger, fremkomne ved Betragtninger fra andre Synspunkter.

En væsentlig Del af den Vin, som fortolbes her i Landet, er billigere Sorter, som finde Affætning hos den jævne Del af Befolkningen; det er vor Overbevisning, at denne Vare ikke vil kunne taale en Toldbeskatning, som vil andrage et Beløb, der i Størelse nærmer sig til det, hvormed disse billige Vine ved Indkjøbet betales paa Produktionsstederne, og at deres Affætning vil blive meget vanskeliggjort. Vi tro derfor, at den høitærede Finansministers Beregning, at der af en 100 pCt. Forhøjelse af de nu gjældende Afgifter skulde resultere den dobbelte Toldindtægt for Staten, vil vise sig ikke at holde Stik, vi holde os tværtimod overbeviste om, at en saadan Forhøjelse vilde have en saa betydelig Nedgang i Indførselen tilfølgende, at den paaregnede Toldindtægt langt fra vil naaes, medens en stor Del Rørvingsdrivende samtidig vilde se deres Handel betydelig indskrænket.

Endelig tillade vi os at henstille, om en Toldforhøjelse for Vin maa anses for at være hensigtsmæssig, samtidig med at der overveies, hvilke Skridt der bør gjøres for at hævde den store Forbrug af Brændevin, og vi henvise i saa Henseende til den Kjendsgjerning, at Druktenkskab er sjælden i de Egne, hvor Vin kan faaes til en nogenlunde billig Pris.

Vi skulle indskrænke os til disse Bemærkninger, hebdende den høie Rigsdag at tage dem under Overveielse; vi have valgt denne Maade at tilkjendegive vore Meninger paa, da vi favne et Organ, som kunde bringe os i Forbindelse med Regjeringen, hvilket vi ogsaa formode er Grunden til, at den Sagkundskab, som vi formene os at være i Besiddelse af, ikke er raadspurgt ved Lovforslagets Tilbliven.

Vor Henstilling til den høie Rigsdag er altsaa den, at, hvis Forhøjelsen af Vintolden er nødvendig for at gennemføre andre Skattereformer, denne Forhøjelse da ikke kommer til at naa meget udover de nugjældende Afgifter ved Indførselen af Vin, saaledes at denne ikke bliver væsentlig hæmmet. Staten vil da beholde et meget vigtigt Skatteobjekt, og vi ville undgaa den Fare, som truer vor Handel, hvilken Fare ogsaa er tilstede for en Del af vor Handel ved den foreslaaede Ophævelse af Toldgodtgjørelse ved Udførsel.

Da Spørgsmaalet om Vintoldens Forhøjelse vil finde sin Afgjørelse ved Behandlingen af det Rigsdagens forelagte Toldlovsforslag, gjør Udvalget ingen Indstilling.

14. Andragende fra Cand. theol., pensioneret Skolelærer Feilberg i Lønborg ved Larm om Bistand til Udfisningen af en Lørvemose. (Indbragt den 21de Januar 1882 ved Folkehingsmanden for Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds, Clausager).

Andragendet er saalydende:

„Loven af 30te December 1858 giver Enhver, der har Andel i fælles Lørvestjær, Ret til at fordre sin Andel særskilt udlagt.

Som Eier af en Hartkornsparcel Nr. 14 f., Lønborg, og fordi jeg har erhvervet mig den Gaarden Matr.-Nr. 78, Bøel, tilkommende Andel, har jeg Ret til at fordre min Andel i tvende fælles Lørvemoser, der isølge Udfisningsforretningen for Lønborggaard og Gods, Ringkjøbing Amt, skulle forblive til fælles Brug for Lønborg Sogns Beboere efter Hartkorn.

Den ene Mose har Beboerne i Vostrup, Styg og Møgelgaard egenmægtig foretaget Udfisning af imellem sig ved en uegamineret Landmaaler, foregivende som Grund, at Mosen har særskilt Hartkorn, der henhænger til den. Den anden Mose har ikke særskilt Hartkorn, men henhænger